

Humor w Biblii

Autor tekstu: **Mariusz Agnosiewicz**

Chwała Pana

Mojżesz, który doświadczał bliskiej obecności Boga, zapragnął ujrzeć realnie Pańską chwałę (czym by ona nie była, tyle się w końcu od Jehowy nasłuchał o jego chwale, że zapragnął, jako człowiek prosty, ogarnąć ją swymi zmysłami). "Spraw, abym ujrział Twoją chwałę" — powiedział Bogu. Zakłopotał się Pan Bóg, który chciał ukazać mu swą chwałę, w taki jednak sposób, aby Żyd nie dojrzał jego frontonu, który mógł się okazać dla niego wielce niebezpiecznym: "Nie będziesz mógł oglądać mojego oblicza, gdyż żaden człowiek nie może oglądać mojego oblicza i pozostać przy życiu". Jednakże Pan Bóg jest wielce zmyślną istotą, więc wykoncypował jak zaspokoić ciekawość Mojżesza: "Oto miejsce obok Mnie, stań przy skale. Gdy przechodzić będzie moja chwała [chwała Pana piechotą chadza — przyp.] , postawię cię w rozpadlinie skały i położę rękę moją na tobie, aż przejdę. A gdy cofnę rękę, ujrzysz Mię z tyłu, lecz oblicza mojego tobie nie ukazę". [cyt.: BT, Wj 33,18-23]

Spacer Jahwego

Wiele lat wcześniej (coś koło 80 rozdziałów) tenże sam Bóg „przechadzał się po ogrodzie przy wieczornym wietrzyku”. Gdy usłyszeli go Adam i Ewa, umknęli w krzaki, coby Pan bóg nie dojrzał ich w negliżu, który ludzkość po raz pierwszy dostrzegła [cyt.: Rdz 3, 8]

Jezus-medyk

Być może najśmieszniejszymi fragmentami NT są te w których Jezus z prawdziwym znanstwem poucza nas o istocie chorób. Jego pojmowanie dolegliwości cielesnych nie przekraczało natomiast prymitywnych pojęć epoki i środowiska w którym się obracał — traktował je jako złe duchy, zaś uzdrawianie chorób polegało na przeganianiu owych czartów (jak nas przekonują ewangeliści Jezus często podczas takich uzdrawiań rozmawiał z owymi nieczystymi duchami). Określenie „chory” stosuje Zbawiciel zamiennie z określeniem „opętany” lub „diabelstwo mający”, na co przykładów w ewangeliach jest wiele. Jeśli delikwent jest w wyjątkowo nieciekawym stanie wyrokuje u niego wielką liczbę czartów trapiących go. Oto niektóre ciekawsze wyjątki: epilepsja i lunatyzm to u Jezusa „*duch niemy*” (Mk 9,13), paralytyk, to „*ruszony powietrzem*” (Mt 8,5), niemowa to „*czart niemowy*” (Łk 11,14), artretyzm to „*duch niemocy*” (Łk 13,10). I jeszcze przytoczmy jedną z ciekawszych scen w których Jezus występuje jako lekarz: mamy oto chłopca dotkniętego epilepsją, Jezus jest jednak przekonany, że siedzi w nim jakowyś czart, przemówił więc tymi słowy do tego ducha-epilepsji: „*Głuchy i niemy duchu, ja tobie rozkazuję, wynidź z niego a nie wchodź więcej weń. A zawoławszy i barzo go stargawszy, wyszedł z niego*”. Zdziwili się wszyscy, włącznie z uczniami, którzy wcześniej próbowali poradzić sobie z tym duchem, jednak bez skutku. Wyjaśnił więc im Jezus: „*Ten rodzaj żadnym sposobem wynieść nie może, jedno za modlitwą i postem*” (zob. Mk 9, 13n).

Jezus zezłościł się na drzewo

„*A drugiego dnia (Jezus) łaknął; i ujrzawszy z daleka figowe drzewo, mające liście, przyszedł, jeśliby snadź co na nim znalazł; a gdy do niego przyszedł, nic nie znalazł, tylko liście, bo nie był czas figom. A odpowiadając Jezus rzekł mu: Niechajże więcej na wieki nikt z ciebie owocu nie je..., a Piotr (następnego ranka) rzekł mu: Mistrzu, oto figowe drzewo, któreś przeklął, uschło*”.

Śmiertelnie nudne kazanie

Najbardziej nużące oraz prawdopodobnie najdłuższe kazanie w dziejach chrześcijaństwa wygłosił św. Paweł w Troadzie. W czasie kiedy prawił o tak ważnych rzeczach jak zbawienie i życie wieczne — „*Pewien młodzieniec imieniem Eutyk siedział na oknie pogrążony w głębokim śnie. Kiedy Paweł przedłużał przemówienie, zmorzony snem spadł z trzeciego piętra na dół. Podniesiono go martwego*” (Dz Ap 20, 7-9). Można oczywiście w tym widzieć pewien dopust boży, gdyż dzięki temu dane było Pawłowi urozmaicić swój monolog sztuką rezurekcji — ożywił zmarłego „*ku niemałej radości [zebranych]*”.

Opis procedury oczyszczenia

"Ofiarnik weźmie krwi ofiarnej i położy ją na końcu prawego ucha tego, co się oczyszcza, na wielkim palcu prawej ręki i na wielkim palcu prawej nogi. Następnie ofiarnik naleje sobie oliwy na dłoń swej ręki prawej; poczem oliwą, która będzie w jego ręce lewej, ofiarnik uczyni pokropienie palcem swej ręki prawej siedem razy przed Wiekuistym" [cyt.: Kpł 14, 25]. Można mieć zasadne wątpliwości czy podobne „kwiatki” znajdziemy w Aweście Zaratustry.

Mana w Biblii

1. Mana modlitwy

„A ja, gdy chorowali, wór przywdziewałem, umartwiałem się postem i moja modlitwa wracała do mojego łona” [cyt.: BT, Ps 35(34), 13]

2. Mana uzdrawiania

„Gdy Jezus tam szedł, tłumy napierały na Niego. A pewna kobieta od dwunastu lat cierpiała na upływ krwi; całe swe mienie wydała na lekarzy, a żaden nie mógł jej uleczyć. Podeszła z tyłu i dotknęła się frędzli Jego płaszcza, a natychmiast ustał jej upływ krwi. Lecz Jezus zapytał: *tkto się Mnie dotknął?* Gdy wszyscy się wypierali, Piotr powiedział: *tkMistrzu, to tłumy zewsząd Cię otaczają i ściskają*. Lecz Jezus rzekł: *tktoś Mnie dotknął, bo poznałem, że moc wyszła ode Mnie*” (Łk 8, 42-46; podobnie Mk 5, 25-32)

3. Mana pokoju apostołskiego

Jezus do uczniów: „Gdy przyjdziecie do jakiegoś miasta albo wsi, wywiedzcie się, kto tam jest godny, i u niego zatrzymajcie się, dopóki nie wyjdziecie. Wchodząc do domu, przywitajcie go pozdrowieniem. Jeśli dom na to zasługuje, nie zstąpi na niego pokój wasz; jeśli zaś nie zasługuje, niech pokój wasz powróci do was!” [cyt.: BT, Mt 10, 11-13]. Pod spodem objaśnienie tłumacza: "Pokój apostołski jest czymś bardzo konkretnym: jeśli nie zostanie przyjęty wróci do apostoła"

Najgorszy zawód w Biblii

Najbardziej prześladowany w Nowym Testamencie zawodem jest profesja **celnika**. Ciężko mi sobie wyobrazić dzisiaj celnika który mógłby być chrześcijaninem. Jeśli chce Biblia uczynić jakieś pejoratywne odniesienie najczęściej czyni to do celnika właśnie, którzy stoją tu na równi z poganami. Np. „Gdy twój brat zgrzeszy, idź i upomnij go w cztery oczy. (...) Jeśli nie usłucha, donieś Kościołowi! A jeśli nawet Kościoła nie usłucha, niech ci będzie jak poganin i celnik” (BT, Mt 18, 15-17)

Niech Szkozy będą przeklęte !

„Kobieta nie będzie nosiła ubioru mężczyzny ani mężczyzna ubioru kobiety; gdyż każdy, kto tak postępuje, obrzydły jest dla Pana, Boga swego” (BT Pwt 22, 5). Pytanie: czy kobieta w spodniach też podpada pod grzech?

Prowokacja polityczna

„Niechaj lewica nie wie co czyni prawica” (Mt 6, 3). Prawica zawsze miła Panu. Dlaczego świątobliwi posłowie prawicowi nie powoływali się na ten fragment ich dzieła przewodniego w sprawie inwigilacji przez UOP? Stary Testament rozwiewa nasze wątpliwości co do poglądów politycznych Jahwe: „Prawica pana odnosi zwycięstwo” - powiada Psalm 118 (23)

Złote dupy

Kiedy Filistyni poważali się ukraść arkę Pana, ten zesłał na nich hemoroidy i plagę szczurów. Chcąc nie chcąc musieli oni odesłać zdobytą arkę, „zaprzężoną w dwie krowy

karmiące swe cielęta oraz ofiarowali Bogu pięć złotych szczurów i pięć złotych odbytnic”

Najbardziej perwersyjny opis chuci

„Nad córką zuchwałą wzmocnij czuwanie,
aby czując ulgę, nie wyzyskała sposobności.
Strzeż się oka bezwstydnego
i nie dziw się, jeśli cię przywiedzie do upadku.
Jak spragniony podróżny otwiera usta
i pije każdą wodę, która jest blisko,
tak ona siada naprzeciw każdego pała
i na strzały otwiera kołczan.”

Mądrość Jezusa, syna Syracha (26, 10n; BT)

Co rzekł Jozuemu „Hetman Wojska Pańskiego"

„A gdy Jozue był na polu miasta Jerycha, podniósł oczy i ujrzał męża stojącego przeciwko jemu, dzierżącego dobytek miecz, i szedł do niego, i rzekł: Nasześ, czyli nieprzyjacielski? A on odpowiedział: Nie, ale jest Hetman wojska Pańskiego i teraz-em przyszedł. Upadł Jozue twarzą na ziemię i pokłoniwszy się rzekł: Co Pan mój mówi do sługi swego? A on: **Zzuj, pry, obuwie twoje z nóg twoich, bo miejsce, na którym stoisz, święte jest.** I uczynił Jozue, jako mu było rozkazano." (Joz 5,13-16, Wujek)

Biblia Ślązoka

fragment Przypowieści o dobrym Gorolu (Samarytaninie):

„Aż wreszcie przyjyżdżoł Gorol
Stanał swym wolkswagyn polo
I Augusta pobitego
Wsadził do auta swego (...)
Morał z tego taki płynie! Że Ślązoki i Gorole
Mogą być czasami świny
Ale mogą tyż być świnie
Po co więc uogólnienia
Po co zatem te podziały
Skoro to w codziennym życiu
Bywa z nich pożytek mały"

fragment o Zwiastowaniu Maryi [patrz tutaj](#)

Zabawne sformułowania z listów Pawła

„Dla słabych stałem się słabym, aby słabych pozyskać; dla wszystkich stałem się wszystkim, żeby tak czy owak niektórych zbawić". (1 Kor. 9:22; BW)

„Powtarzam raz jeszcze: Niech nikt mnie nie uważa za głupiego; jeżeli zaś jestem taki, to przyjmijcie mnie jako głupiego, abym i ja mógł się nieco chlubić. To, co mówię, mówię nie po myśli Pana, lecz jakby w przystępie głupoty, która bywa podłożem przechwałek. Skoro wielu się przechwala według ciała i ja będę się przechwalał." (2 Kor. 11:16-18, BW)

„Muszę się chlubić, choć nie ma z tego żadnego pożytku; toteż przejdę do widzeń i objawień Pańskich. Znałem człowieka w Chrystusie, który przed czternastu laty — czy to w ciele było, nie wiem, czy poza ciałem, nie wiem, Bóg wie — został uniesiony w zachwyceniu aż do trzeciego nieba. I wiem, że ten człowiek — czy to w ciele było, czy poza ciałem, nie wiem, Bóg wie — Został uniesiony w zachwyceniu do rajy i słyszał niewypowiedziane słowa, których człowiekowi nie godzi się powtarzać." (2 Kor. 12:1-4, BW)

„Patrzcie, jak wielkimi literami własnoręcznie do was napisałem." (Gal. 6:11, BW)

Mariusz Agnosiewicz

Założyciel, redaktor naczelny i publicysta Racjonalisty, założyciel i prezes Polskiego Stowarzyszenia Racjonalistów. Kontakt online ([GG](#), [Skype](#))

[Strona www autora](#)

[Pokaż inne teksty autora](#)

(Publikacja: 18-05-2002 Ostatnia zmiana: 16-08-2006)

[Oryginał.](http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,185) (<http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,185>)

Contents Copyright © 2000-2008 by Mariusz Agnosiewicz

Programming Copyright © 2001-2008 Michał Przech

Autorem tej witryny jest Michał Przech, zwany niżej Autorem.

Właścicielem witryny są Mariusz Agnosiewicz oraz Autor.

Żadna część niniejszych opracowań nie może być wykorzystywana w celach komercyjnych, bez uprzedniej pisemnej zgody Właściciela, który zastrzega sobie niniejszym wszelkie prawa, przewidziane w przepisach szczególnych, oraz zgodnie z prawem cywilnym i handlowym, w szczególności z tytułu praw autorskich, wynalazczych, znaków towarowych do tej witryny i jakiegokolwiek ich części.

Wszystkie strony tego serwisu, wliczając w to strukturę podkatalogów, skrypty JavaScript oraz inne programy komputerowe, zostały wytworzone i są administrowane przez Autora. Stanowią one wyłączną własność Właściciela. Właściciel zastrzega sobie prawo do okresowych modyfikacji zawartości tej witryny oraz opisu niniejszych Praw Autorskich bez uprzedniego powiadomienia. Jeżeli nie akceptujesz tej polityki możesz nie odwiedzać tej witryny i nie korzystać z jej zasobów.

Informacje zawarte na tej witrynie przeznaczone są do użytku prywatnego osób odwiedzających te strony. Można je pobierać, drukować i przeglądać jedynie w celach informacyjnych, bez czerpania z tego tytułu korzyści finansowych lub pobierania wynagrodzenia w dowolnej formie. Modyfikacja zawartości stron oraz skryptów jest zabroniona. Niniejszym udziela się zgody na swobodne kopiowanie dokumentów serwisu Racjonalista.pl tak w formie elektronicznej, jak i drukowanej, w celach innych niż handlowe, z zachowaniem tej informacji.

Plik PDF, który czytasz, może być rozpowszechniany jedynie w formie oryginalnej, w jakiej występuje na witrynie. **Plik ten nie może być traktowany jako oficjalna lub oryginalna wersja tekstu, jaki zawiera.**

Treść tego zapisu stosuje się do wersji zarówno polsko jak i angielskojęzycznych serwisu pod domenami Racjonalista.pl, TheRationalist.eu.org oraz Neutrum.eu.org.

Wszelkie pytania prosimy kierować do redakcja@racjonalista.pl